YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
19 päivänä helmikuuta 2004 *

Asiassa C-329/01,

jonka High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

The Queen

vastaan

Intervention Board for Agricultural Produce,

ex parte: **British Sugar plc,**

ennakkoratkaisun kiintiöitä suuremman tuotannon soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalla 14 päivänä syyskuuta 1981 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2670/81 (EYVL L 262, s. 14), sellaisena kuin se on muutettuna 30.1.1996 annetulla komission asetuksella N:o 158/96 (EYVL

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

L 24, s. 3), tulkinnasta ja maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 16 päivänä marraskuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3719/88 (EYVL L 331, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 29.5.1995 annetulla komission asetuksella N:o 1199/95 (EYVL L 24, s. 3), tulkinnasta ja pätevyydestä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet, F. Macken ja N. Colneric (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— British Sugar plc, edustajinaan T. Sharpe, QC, ja barrister D. Jowell, solicitor A. Lidbetterin ja solicitor D. Greenin valtuuttamina,

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään J. E. Collins, avustajinaan K. Parker, QC, ja barrister R. Haynes,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään C. Condou-Durande ja K. Fitch,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 10.9.2003 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 20.7.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.9.2001, EY 234 artiklan nojalla seitsemän ennakkoratkaisukysymystä kiintiöitä suuremman tuotannon soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalla 14 päivänä syyskuuta 1981 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2670/81 (EYVL L 262, s. 14), sellaisena kuin se on muutettuna 30.1.1996 annetulla komission asetuksella N:o 158/96 (EYVL L 24, s. 3; jäljempänä asetus N:o 2670/81), tulkinnasta ja maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 16 päivänä marraskuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3719/88 (EYVL L 331, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 29.5.1995 annetulla komission asetuksella N:o 1199/95 (EYVL L 24, s. 3; jäljempänä asetus N:o 3719/88), tulkinnasta ja pätevyydestä.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat British Sugar plc (jäljempänä British Sugar) ja Intervention Board for Agricultural Produce (jäljempänä IBAP) ja joka koskee IBAP:n päätöstä, jolla mainittu yritys velvoitetaan maksamaan asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan 1 kohdan mukainen määrä, koska se ei ole esittänyt vaadittavia todisteita tiettyjen sokerimäärien viennistä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4), sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1994 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3290/94 (EYVL L 177, s. 4; jäljempänä perusasetus), pyritään sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä siihen, että sokerimarkkinat vakauttamalla säilytettäisiin sokerijuurikkaan tuottajien kaltaisten Euroopan yhteisössä toimivien perustuotteiden tuottajien työllisyyteen ja elintasoon liittyvät tarvittavat takeet ja varmistettaisiin se, että kaikki kuluttajat voivat hankkia sokeria kohtuuhinnoin.

4 Tätä tarkoitusta varten asetuksessa säännellään sokerin tuotantoa, vientiä ja tuontia. Kyseisen järjestelmän keskeiset ominaisuudet esitetään tarkemmin tämän tuomion 5—8 kohdassa.

5 Perusasetuksessa määritellään ja vahvistetaan tietyt A- ja B-tuotannon määrät. Kunkin jäsenvaltion on jaettava kyseiset A- ja B-perustuotannon määrät alueelleen sijoittautuneiden sokerintuottajien kesken. Tuotantoyrityksille myönnetään määrätyillä edellytyksillä A- ja B-kiintiö jokaiselle markkinointivuodelle

(eli tietyn vuoden 1 päivästä heinäkuuta seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta). Tietyn yrityksen A- ja B-kiintiöiden yhteydessä tuottamaa sokeria kutsutaan vastaavasti A- ja B-sokeriksi. Koko sitä sokerimäärää, joka on tuotettu A- ja B-kiintiöiden lisäksi, kutsutaan C-sokeriksi.

6 Perusasetuksen 13 artiklassa säädetään sellaisten pakollisten tuonti-- ja vientitodistusten järjestelmästä, joiden myöntäminen edellyttää vakuuden antamista, minkä tarkoituksena on varmistaa, että toimenpide, jota varten todistusta on haettu, toteutetaan. C-sokerin vientitodistus on voimassa sen myöntämispäivää seuraavan kolmannen kuukauden loppuun. Vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos toimenpidettä ei toteuteta tai se toteutetaan ainoastaan osittain mainitun todistuksen voimassaoloaikana.

7 C-sokeria ei kelpuuteta hintatukijärjestelmään eikä vientitukijärjestelmään. Sen osalta ei myöskään sovelleta juurikkaalle määriteltyjä hintoja eikä tuotantomaksuja. Lisäksi C-sokeri on — jäljempänä kuvattuja olosuhteita lukuun ottamatta — myytävä yhteisön ulkopuolella maailmanmarkkinoilla.

8 Perusasetuksen 26 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. C-sokeria, jota ei siirretä 27 artiklan mukaisesti, C-isoglukoosia ja C-inuliinisiirappia ei saa myydä yhteisön sisämarkkinoilla vaan ne on vietävä sellaisinaan ennen kyseisen markkinointivuoden päättymistä seuraavan tammikuun 1 päivää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

Edellä olevia 8, 9, 17 ja 20 artiklaa ei sovelleta tähän sokeriin eikä 9, 17 ja 20 artiklaa tähän isoglukoosiin eikä tähän in[s]uliinisiirappiin.

2. Siinä määrin kuin on tarpeen yhteisön sokerin hankinnan varmistamiseksi voidaan poikkeuksellisesti päättää soveltaa 20 artiklaa C-sokeriin. Tällöin päätetään samanaikaisesti, että kyseisen C-sokerin koko määrä voidaan myydä sisämarkkinoilla perimättä 3 kohdassa säädettyä maksua.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä säädetään erityisesti maksun perimisestä sellaiselta 1 kohdassa tarkoitetulta C-sokerilta, C-isoglukoosilta ja C-inuliinisiirapilta, jonka viemistä sellaisenaan vaaditussa määräajassa ei ole todistettu erikseen vahvistettavana määräpäivänä."

9 Asetuksessa N:o 2670/81 annetaan kiintiöitä suuremman sokerituotannon soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Sen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Asetuksen (ETY) N:o 1785/81 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viennin katsotaan tapahtuneen, jos

a) tuottajana olevan jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on 2 artiklassa tarkoitettu todiste C-sokerin, C-isoglukoosin tai C-inuliinisiirapin viejänä olevasta jäsenvaltioista riippumatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen muiden säännösten soveltamista;

b) viejänä oleva jäsenvaltio hyväksyy kyseisen vienti-ilmoituksen ennen sitä markkinointivuotta seuraavan tammikuun ensimmäistä päivää, jona C-sokeri, C-isoglukoosi tai C-inuliinisiirappi on tuotettu;

c) C-sokeri, C-isoglukoosi tai C-inuliinisiirappi tai vastaava määrä 2 artiklan 3 kohdan merkityksessä on lähtenyt yhteisön tullialueelta viimeistään 60 päivän määräajan kuluessa b kohdassa tarkoitetusta 1 päivästä tammikuuta laskettuna;

d) tuote on viety ilman tukea ja maksua denaturoimattomana valkoisena sokerina tai raakasokerina tai CN-koodeihin 1702 60 90 ja 1704 90 99 kuuluvina kiinteässä muodossa olevasta sokerista saatuina siirappeina sellaisenaan olevana isoglukoosina tai sellaisenaan olevana inuliinisiirappina.

Lukuun ottamatta ylivoimaista estettä, jos kaikki ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, kyseistä C-sokerin, C-isoglukoosin tai C-inuliinisiirapin määrää pidetään sisämarkkinoilla myytynä.

— — ”

10 Asetuksen N:o 2670/81 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, että saman asetuksen 1 artiklassa tarkoitettu todistaminen ”tapahtuu esittämällä:

a) — — jäsenvaltion toimivaltaisen toimielimen [sokerialan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista sään-

nöistä 10 päivänä syyskuuta 1981 annetun komission] asetuksen (ETY) N:o 2630/81 [EYVL L 258, s 16] 3 artiklan mukaisesti kyseiselle valmistajalle myöntämä vientitodistus;

b) asetuksen (ETY) N:o 3183/80 30 artiklassa tarkoitetut vakuuden vapauttamiseen tarvittavat asiakirjat;

c) valmistajan ilmoitus, jolla tämä todistaa tuottaneensa C-sokerin, C-isoglukoosin tai C-inuliinisiirapin.

— — "

11 Asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Asianomaisen jäsenvaltion on perittävä määristä, jotka on 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti myyty sisämarkkinoilla, C-sokerin osalta 100 kilogrammalta tapauksen mukaan valkoista sokeria tai raakasokeria, C-isoglukoosin osalta 100 kilogrammaan kuiva-ainetta ja C-inuliinisiirapin osalta 100 kilogrammaan sokeri/isoglukoosiekvivalenttina ilmaistua kuiva-ainetta, määrä, joka vastaa

— suurinta kyseiseen tuotteeseen sinä markkinointivuonna, jona kyseinen C-sokeri, C-isoglukoosi tai C-inuliinisiirappi on tuotettu, ja sitä seuraavan kuuden kuukauden aikana sovellettavaa tuontimaksua,

ja

— 1,21 ecua."

12 Asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, että kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava maksettava kokonaismäärä niille valmistajille, jotka ovat velvoitettuja maksamaan mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määrän ennen 1 päivää toukokuuta, joka seuraa 1 päivää tammikuuta sen markkinointivuoden jälkeen, jonka aikana C-sokeri on tuotettu.

13 Sokerialan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä on säädetty erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamisesta sokerialalla 27 päivänä kesäkuuta 1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1464/95 (EYVL L 144, s. 14), sellaisena kuin se on muutettuna 7.9.1995 annetulla komission asetuksella N:o 2136/95 (EYVL L 214, s. 9; jäljempänä asetus N:o 1464/95), jolla on korvattu asetus N:o 2630/81.

14 Asetuksen N:o 1464/95 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Asetuksen (ETY) N:o 1785/81 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti vietävien C-sokerin, C-isoglukoosin ja C-inuliinisiirapin todistushakemuksen ja todistuksen kohdassa 20 on oltava ainakin yksi seuraavista maininnoista:

— —

— vientiin asetuksen (ETY) N:o 1785/81 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Todistuksen kohdassa 22 on oltava ainakin yksi seuraavista maininnoista:

— —

— viedään ilman tukea ja maksua ... (tähän todistukseen liittyvä määrä) kg.

3. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta C-sokeriin, jota koskee asetuksen (ETY) N:o 1785/81 26 artiklan 2 kohdan mukaan mainitun asetuksen 20 artiklassa tarkoitettu vientimaksu.

4. Asetuksen (ETY) N:o 3719/88 8 artiklan 4 kohtaa ei sovelleta C-sokerin, C-isoglukoosin tai C-inuliinisiirapin vientitodistuksiin."

15 Asetuksen N:o 1464/95 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

"C-sokerille, C-isoglukoosille ja C-inuliinisiirapille ei saa myöntää vientitodistusta ennen kuin kyseinen valmistaja on esittänyt toimivaltaiselle toimielimelle todisteet siitä, että määrä, jolle vientitodistusta haetaan, tai sitä vastaava määrä, on tosiasiallisesti ylittänyt kyseisen yrityksen A- ja B-kiintiöt — — ".

16 Sokerin tuonti- ja vientitodistuksia säännellään myös asetuksella N:o 3719/88, jolla on korvattu asetuksen N:o 2670/81 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 3 päivänä joulukuuta 1980 annettu asetus (ETY) N:o 3183/80 (EYVL L 338, s. 1). Asetuksen N:o 3719/88 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Tuonti- tai vientitodistus oikeuttaa ja velvoittaa vastaavasti tuomaan tai viemään todistuksen mukaisesti lukuun ottamatta ylivoimaista estettä, todistuksen voimassaoloajan kuluessa määritellyn määrän kyseistä tuotetta ja/tai tuotteita. — — "

17 Asetuksen N:o 3719/88 8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan kyseisessä 1 kohdassa tarkoitetuilla velvoitteilla tarkoitetaan maataloustuotteiden vakuusjärjestelmän soveltamista koskevien yhteisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1985 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85 (EYVL L 205, s. 5), sellaisena kuin se on muutettuna 10.12.1993 annetulla komission asetuksella N:o 3403/93 (EYVL L 310, s. 4), 20 artiklan mukaisia ensisijaisia vaatimuksia.

18 Asetuksen N:o 3719/88 10 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Todistusten otteilla on samat oikeudelliset vaikutukset kuin varsinaisilla todistuksilla sen määrän osalta, jolle nämä otteet on annettu."

19 Kyseisen asetuksen 20 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Todistuksen haltijan tai siirronsaajan pyynnöstä ja esitettäessä asiakirjan kappale N:o 1 jäsenvaltioiden toimivaltaiset elimet voivat antaa yhden tai useampia otteita tästä asiakirjasta.

— —

Otteen antava elin merkitsee todistuksen kappaleeseen N:o 1 sen määrän, jolle tämä jälkimmäinen asiakirja on annettu sallitulla poikkeamalla lisättynä. Tällöin luvan tai todistuksen kappaleeseen N:o 1 merkityn määrän viereen leimataan maininta 'ote'.

2. Todistuksen otteesta ei voi antaa otetta.

— — ".

20 Asetuksen N:o 3719/88 21 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Määritettäessä todistusten voimassaoloaikaa niitä pidetään anottuina hakemuksen jättöpäivänä; tämä päivä luetaan kuuluvaksi voimassaoloaikaan."

21 Mainitun asetuksen 22 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Todistuskappale N:o 1 esitetään tullitoimipaikassa, joka vastaanottaa:

— —

b) kun kyseessä on vientitodistus tai vientituen ennakkovahvistus, ilmoituksen:

— viennistä yhteisön ulkopuolelle

— — "

22 Saman asetuksen 24 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Todistusten ja todistusotteiden mainintoja ei saa muuttaa todistuksen antamisen jälkeen.

2. Kun todistuksessa tai otteessa esiintyvien mainintojen oikeellisuuden suhteen on epäilyjä, todistus tai ote palautetaan todistuksen antaneelle elimelle joko asianomaisen todistuksen haltijan tai asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen aloitteesta.

Jos todistuksen antava elin arvioi, että edellytykset oikaisuun ovat olemassa, se peruuttaa joko otteen tai todistuksen sekä aikaisemmin annetut otteet ja antaa viipymättä joko oikaistun otteen tai oikaistut todistukset ja vastaavat otteet. Näiden uusien asiakirjojen, joissa on maininta 'todistus oikaistu... (pvm)' tai 'ote oikaistu... (pvm)', kussakin kappaleessa on tarvittaessa oltava uudestaan ilmoitettuina aikaisemmat hyväksymismerkinnät.

Jos antava elin ei arvioi todistuksen tai otteen oikaisemista tarpeelliseksi, se liittää siihen maininnan (tarkistettu... (pvm) asetuksen (ETY) N:o 3719/88 24 artiklan mukaisesti) sekä leiman."

23 Asetuksen N:o 3719/88 17. perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

"Moitteettoman hallinnoimisen kannalta lupia tai todistuksia ja otteita todistuksista ei saa muuttaa niiden antamisen jälkeen; jos on kuitenkin syytä epäillä antavan elimen virhettä tai todistuksessa tai otteessa esiintyvien tietojen ilmeisiä

epätarkkuuksia, olisi otettava käyttöön menettely, jolla virheelliset todistukset tai otteet voidaan peruuttaa ja antaa tilalle oikaistut."

24 Asetuksen N:o 3719/88 30 ja 31 artiklassa säädetään seuraavaa:

"30 artikla

1. Pääasiallisen vaatimuksen noudattaminen todistetaan näyttämällä toteen:

— —

b) viennin osalta kyseisen tuotteen 22 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottaminen; lisäksi on todistettava:

i) jos on kysymys joko yhteisön tullialueen ulkopuolelle suuntautuvasta viennistä tai asetuksen (ETY) N:o 3665/87 34 artiklan mukaisista vientitoimituksista, että tuote on 60 päivän kuluessa vienti-ilmoituksen vastaanottamisesta, lukuun ottamatta ylivoimaista estettä, joko saapunut

määräpaikkaan vientitoimitusten ollessa kysymyksessä tai tuote on muutoin viety yhteisön tullialueelta; — —

— —

31 artikla

1. Edellä 30 artiklassa säädetyt todisteet on esitettävä jäljempänä määriteltyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan:

— —

b) edellä 30 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa todiste esitetään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan säännösten soveltamista, toimittamalla todistuskappale N:o 1 ja tarvittaessa 22 tai 23 artiklan säännösten mukaisesti vahvistettujen todistusten otteen tai otteiden kappale N:o 1.

2. Jos lisäksi on kysymys viennistä yhteisöstä tai toimituksesta asetuksen (ETY) N:o 3665/87 34 artiklan mukaiseen määräpaikkaan tai asettamisesta saman asetuksen 38 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn, vaaditaan täydentävä todiste.

Tämä täydentävä todiste:

a) jää kyseisen jäsenvaltion valittavaksi, kun:

i) todistus annetaan:

ii) 22 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus vastaanotetaan ja

iii) tuote:

— viedään yhteisön tullialueelta;

— —

samassa jäsenvaltiossa;

— — "

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

25 British Sugar haki 7.8.1997 IBAP:lta vientitodistusta 20 miljoonan kilogramman (ilmoitettu kirjaimin ja numeroin) C-sokerimäärän vientiä varten. IBAP myönsi 8.8.1997 British Sugarille 20 000 tonnin C-sokerimäärää koskevan vientitodistuksen nro 3SG00070 (jäljempänä päätodistus), joka oli voimassa 30.11.1997 asti kyseinen päivä mukaan lukien ja johon liittyi kyseisen määrän viennin takaava 43 249,74 Englannin punnan (GBP) suuruinen vakuus. IBAP myönsi samana päivänä British Sugarin pyynnön johdosta ensimmäisen otteen kyseisestä todistuksesta suoraan tämän huolitsijalle, Oughtred & Harrisonille (jäljempänä O & H).

Ensimmäinen riidanalainen erä

26 British Sugar teki 8.8.1997 (päätodistuksen ja sen ensimmäisen otteen myöntämispäivä) neljä hakemusta otteiden (otteet 2–5) saamiseksi kyseisestä todistuksesta. Kolmatta otetta koskevassa proforma-hakemuksessa British Sugar pyysi — samalla tavoin kuin ensimmäisen otteen osalta ja sen noudattaman tavallisen menettelytavan mukaisesti — että kyseessä oleva ote toimitettaisiin suoraan O & H:lle.

27 Päätodistuksen kolmatta otetta koskeva hakemus sisälsi kohdassa "haettu tonnimäärä" maininnan "2 900" numeroina ja sen alapuolelle oli merkitty "kaksituhatta yhdeksänsataa kilogrammaa" kirjaimin. British Sugar väittää, että kolmatta otetta koskevassa hakemuksessa on virhe, koska sen todellinen tarkoitus oli hakea otetta 2 900 tonnille eikä 2 900 kilogrammalle sokeria. British Sugar merkitsi kuitenkin omaan rekisteriinsä 2,9 tonnin viennin ja pyysi todistusotteita tältä pohjalta.

28 IBAP myönsi otteen 2,9 tonnin määrälle 11.8.1997 ja se teki vastaavaa määrää koskevan merkinnän hallussaan olleeseen päätodistukseen. Kyseisen todistuksen ote lähetettiin pyynnön mukaisesti suoraan O & H:lle. British Sugar korostaa, ettei se nähnyt tätä otetta. Se ei myöskään milloinkaan nähnyt IBAP:n hallussa ollutta päätodistusta.

29 IBAP ei voi vahvistaa sitä, milloin vastaava vienti-ilmoitus (tullilomake C 88) laadittiin, mutta se huomauttaa, että O & H täytti kyseisen lomakkeen British Sugarin toimittaman proforma-C 88 -asiakirjan perusteella. Mainitussa lomakkeessa ilmoitettiin kyseisen proforma-asiakirjan mukaisesti 38 kohdassa vietäväksi 2 900 kilogramman määrä, mutta O & H korjasi tämän maininnan ja korvasi sen merkinnällä "2 900 000 kg". Lisäksi O & H kuvaili pakkauksia seuraavasti: 58 000 x 50 kg (eli 2 900 tonnia), arvoltaan 551 493 GBP. Perustiedot määristä sisältävän 47 kohdan sarakkeessa, jonka otsikko oli "nettopaino", oli ilmoitettu luku 2 900, eikä saraketta, jonka otsikko oli "yksikkö", ollut täytetty. Sarakkeessa, jonka otsikko oli "vientitodistus", mainittiin kuitenkin todistus nro 3SG00070/03, joka oli myönnetty 2 900 kg:n määrälle.

30 O & H lähetti 14.8.1997 lomakkeen C 88 ja todistuksen otteen HM Customs & Exciselle (jäljempänä tulliviranomaiset) liitteinä kirjeessä, jossa pyydettiin lupaa 3 000 tonnin sokerimäärän lastaamiseen. O & H pyysi tulliviranomaisia leimaamaan kyseisen kirjeen todisteeksi siitä, että lupa lastaukseen oli myönnetty. Ne leimasivat kirjeen ja sen päivämääräksi merkittiin 14.8.1997. Lomakkeessa C 88 ilmoitettiin tavaran vientipäivämääräksi Yhdistyneestä kuningaskunnasta 22.8.1997, vaikka tulliviranomaiset olivat hyväksyneet ilmoituksen 29.8.1997 sen takia, että lastauksen päättymistä koskeva ilmoitus esitettiin myöhässä kyseisenä päivänä. Sitä, että tulliviranomaiset vahvistivat lomakkeen C 88 hyväksymispäivänä leimaamalla merkinnän "kaksi miljoonaa yhdeksänsataatu-

hatta kiloa", ei ole kiistetty. IBAP ei voi vahvistaa sitä, milloin käsinkirjoitettu lisäys kyseisessä lomakkeessa olevaan 38 kohtaan on tehty, mutta se huomauttaa, että British Sugarin ilmoituksen mukaan muutoksen oli tehnyt O & H, joka oli tietoinen kyseisen yrityksen tarkoituksesta viedä 2 900 000 kilogrammaa C-sokeria.

31 Kyseinen 2 900 tonnin sokerimäärä laivattiin kohti Euroopan unionin ulkopuolista määränpäätä 22.8.1997.

32 Tulliviranomaiset merkitsivät 29.8.1997 päätodistuksen otteeseen "2 900 T" ja "kaksi miljoonaa yhdeksänsataa tuhatta kiloa" (eli 2 900 tonnia) ja varustivat kyseisen asiakirjan leimallaan ja allekirjoituksellaan. Vaikka laiva oli todellisuudessa lähtenyt 22.8.1997, todiste lähdöstä esitettiin vasta 29.8.1997, mikä selittää viiveen merkinnän tekemisessä, vaikka tulli-ilmoitus ja todistuksen ote oli aiemmin vastaanotettu ajoissa.

33 Tulliviranomaiset vahvistivat lomakkeen C 88 leimaamalla asiakirjan oikean yläkulman ja 38 kohdan, jonka otsikkona oli "nettopaino (kg)" ja jossa oli maininta "2 900 000". Tulliviranomaiset vahvistivat mainitun lomakkeen kääntöpuolen leimoillaan oikean puolen puoliväliin ja oikeaan alakulmaan, ja ne merkitsivät rastin kohtaan A 1, joka sisälsi maininnan "kuvattu tavara on viety pois Yhdistyneestä kuningaskunnasta — — vietäväksi kolmanteen maahan".

34 IBAP vastaanotti vastaavan todistuksen 15.9.1997.

35 Kyseisenä päivänä alkaneen merkityksellisten vientiasiakirjojen jälkitarkastuksen seurauksena IBAP havaitsi, että yhtäältä lomake C 88 ja mahdollisesti todistus oli esitetty tavaran laivauksen jälkeen ja että toisaalta kyseisen lomakkeen 38 kohdassa ilmoitettu nettopaino ei vastannut määrää, joka oli ilmoitettu mainitusta todistuksesta annetun otteen 17 ja 18 kohdissa. IBAP on kiinnittänyt British Sugarin huomion näihin seikkoihin eri kirjeissä, jotka on osoitettu tälle 9. ja 15.10.1997 välisenä aikana.

36 Päävientitodistuksen määrästä oli 9.10.1997 käyttämättä 29,525 tonnia. Tämä määrä vietiin 16.10.1997 kyseisen todistuksen nojalla.

37 British Sugar pyysi 20.4.1998 päivätyllä kirjeellä muodollisesti IBAP:tä käyttämään sille asetuksen N:o 3719/98 24 artiklan mukaan kuuluvaa oikaisuoikeutta "tilanteen normalisoimiseksi ja epätarkkuuksien poistamiseksi". IBAP on katsonut, ettei sillä ollut muuta vaihtoehtoa kuin kieltäytyä tekemästä mitään muutoksia päätodistukseen tai mihinkään siitä annettuun otteeseen.

Toinen riidanalainen erä

38 Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyn ennakkoratkaisupyynnön liitteen 33—35 kohdassa todetaan seuraavaa:

"Kolmannen otteen jälkeen päätodistuksesta pyydettiin vielä 57 lisäotetta, jotka kattoivat päätodistuksen määrän kokonaisuudessaan. [British Sugarille] myönnettiin 11.9.1997 ote, joka koski 298,2:ta tonnia (46. ote ja määrä, jota [British

Sugar] oli hakenut). Vaikka yksi 140 tonnin erä vietiinkin tämän otteen perusteella 10.10.1997 (eli ennen päätodistuksen ja otteen viimeistä voimassaolopäivää), toinen 158,2 tonnin erä vietiin vasta 3.12.1997 (eli 3 päivää päätodistuksen ja otteen viimeisen voimassaolopäivän jälkeen).

Tulliviranomaiset, jotka toimivat vastaajan asiamiehenä, tekivät tähän todistuksen otteeseen merkinnät (158,2 T) ja (sata viisikymmentäkahdeksan tuhatta kaksisataa kilogrammaa) (eli 158,2 tonnia) ja lisäsivät siihen leimansa ja allekirjoituksensa.

Tulliviranomaiset vahvistivat lomakkeen C 88 tämän 298,2 tonnin erän osalta leimoillaan oikeaan yläkulmaan ja kääntöpuolen oikean puolen puoliväliin ja oikeaan alakulmaan. Tulliviranomaiset merkitsivät myös rastin kääntöpuolen kohtaan A 1, jonka otsikkona oli '(kuvattu tavara on viety pois Yhdistyneestä kuningaskunnasta — — vietäväksi kolmanteen maahan)'."

39 Vastaanotettuaan 9.12.1997 vienti-ilmoituslomakkeen C 88 IBAP tarkasti sen 11. ja 12.12.1997 ja havaitsi, että 158,2 tonnia sokeria oli viety 46. otteen perusteella päätodistuksen ja kyseisen otteen voimassaoloajan päättymisen jälkeen 3.12.1997. British Sugarille ilmoitettiin tästä säännönvastaisuudesta kirjeitse pian tämän tarkastuksen jälkeen.

Asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti maksettavan määrän perintä

40 IBAP katsoi, että se oli velvoitettu vaatimaan British Sugarilta asetuksen N:o 2670/81 3 artiklassa tarkoitettua määrää, koska vaadittua todistetta tavaran

viennistä eli voimassa olevaa todistusta koko viedylle määrälle ei ollut esitetty 3. ja 46. otteen perusteella suoritettujen vientien osalta.

41 IBAP laskutti 30.4.1998 mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti lasketun määrän. Kyseinen lasku koskee 3 055,3 tonnin määrää eli pääasian keskeistä kohdetta (2 900 - 2,9 = 2 897,1 tonnia), johon on lisätty toinen osatekijä (158,2 tonnia). Laskun suuruus oli 1 455 520,49 GBP. Mainitun summan periminen perustuu toteamukseen, jonka mukaan British Sugar ei ole täyttänyt asetuksen N:o 2670/81 2 artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

42 Mainittua määrää koskeva maksukehotus on osoitettu British Sugarille 30.4.1998, ja IBAP:n 23.12.1998 tekemä päätös tämän määrän perintään ryhtymisestä on pääasian kanteen kohteena.

43 Tässä tilanteessa High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1. Onko tilanteessa, jossa:

a) yritys on vienyt sellaisen määrän C-sokeria, joka ylittää määrän, jonka viemiseen kyseinen vientitodistus oikeuttaa; ja/tai

b) yritys on vienyt C-sokeria kyseisen vientiin oikeuden antavan todistuksen voimassaolon päättymisen jälkeen; ja

c) vaikka olisikin todettu, että kyseinen C-sokeri on viety yhteisön tullialueen ulkopuolelle;

esitetty asetuksen N:o 2670/81 2 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa edellytetty todiste kyseisen viennin tai sen kyseisen viennin osan osalta, jota voimassa oleva todistus ei koskenut?

2. Onko edellä 1 a kohdassa kuvatun tilanteen osalta vastaus edellä esitettyyn kysymykseen erilainen siinä tapauksessa, että:

a) yritys esitti tulliviranomaiselle tulli-ilmoituslomakkeen C 88, joka oli käsin korjattu vastaamaan tosiasiassa vietyä määrää; ja

b) tulliviranomainen on vahvistanut kyseisen todistuksen otteen yrityksen tosiasiassa vietyä määrää koskevan merkinnän mukaisesti?

3. Onko vastaus kysymykseen 1 erilainen, jos oletetaan tilanteen olleen seuraava:

a) yrityksen tarkoituksena oli hakea otetta 2 900 tonnia varten;

b) yrityksen tekemän virheen johdosta todistuksen ote myönnettiin 2,9 tonnille ja tämä 2,9 tonnia merkittiin sekä Intervention Boardin että yrityksen rekistereihin;

c) yrityksen asiamies muutti yrityksen nimissä todistuksen otetta ilmentämään oikein yrityksen tarkoitusta viedä 2 900 tonnia;

d) H.M. Customs & Excise vahvisti myöhemmin todistuksen otteen varmentaen 2 900 tonnin sokerimäärän viennin;

e) sokeria koski vientitodistuksen lomake C 88 2 900 tonnille, ja H.M. Customs & Excise käsitteli ja vahvisti tämän lomakkeen myöhemmin;

f) tosiasiassa vietiin 2 900 tonnia sokeria;

g) todistuksen otteita haettiin ja myönnettiin myöhemmin siltä pohjalta, että vain 2,9 tonnin vientiin oli aikaisemmin annettu lupa;

h) jokaiseen myöhempään todistuksen otteeseen määrät merkittiin ja vahvistettiin asianmukaisesti ja kaikki näin merkityt sokerimäärät tosiasiassa vietiin;

i) lopputulos oli, että 2 897,1 tonnia sokeria vietiin yli alkuperäisessä todistuksessa sallitun määrän.

4. Annetaanko asetuksen N:o 3719/98 24 artiklassa toimivaltaiselle viranomaiselle oikeus peruuttaa ote tai todistus sekä aikaisemmin annetut otteet ja edellytetäänkö siinä, että toimivaltainen viranomainen antaa viipymättä oikaistun todistuksen tai otteen tai korjaa otteeseen tai todistukseen tehdyt kirjaamismerkinnät sellaisessa tilanteessa, jossa:

a) todistuksessa tai otteessa itsessään ei päällisin puolin katsottuna ole selkeää tai ilmeistä virhettä ja kun myöntänyt viranomainen ei ole tehnyt mitään virhettä; ja/tai

b) korjauksen tekemistä pyydetään kyseisen otteen tai päätodistuksen voimassaoloajan päättymisen jälkeen;

c) onko asiassa vaikutusta sillä, jos yritys aikoi hakea todistuksen otetta (aikaisemmin myönnetystä todistuksesta) suuremmalle määrälle kuin se, jonka osalta yritys teki hakemuksen?

5. Jos vastaukset edellä esitettyihin kysymyksiin ovat kielteisiä, loukkaavatko komission asetuksen N:o 3719/98 24 artiklan säännökset yhteisön oikeuden suhteellisuusperiaatetta ja/tai yhdenvertaisuusperiaatetta, koska oikeuden

puuttuminen päätodistuksen, todistuksen otteen tai niiden merkintöjen muuttamiseen voi edellä kuvatuissa olosuhteissa johtaa komission asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan mukaisen seuraamuksen määräämiseen?

6. a) Onko kansallisella tuomioistuimella ja/tai kansallisella viranomaisella harkintavaltaa muuttaa (alaspäin) komission asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan mukaisesti määrättävän seuraamuksen määrää?

b) Jos näin on, onko käsiteltävänä olevassa asiassa sellaisia seikkoja, joita yhteisöjen tuomioistuin pitää merkityksellisinä tämän harkintavallan käytön kannalta?

7. Onko asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan mukainen seuraamus määrätty oikein siinä tilanteessa, johon on viitattu [ennakkoratkaisupyynnön] 33—35 kohdassa [jotka on esitetty tämän tuomion 38 kohdassa]?"

Kolme ensimmäistä kysymystä

44 Kolme ensimmäistä kysymystä, joita on syytä tutkia yhdessä, koskevat asetuksen N:o 2670/81 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan tulkintaa.

45 Kyseisen säännöksen mukaan saman asetuksen 1 artiklassa tarkoitettu todistaminen edellyttää jäsenvaltion toimivaltaisen toimielimen asetuksen N:o 2630/81 3 artiklan — joka on korvattu asetuksen N:o 1464/95 4 artiklalla — mukaisesti kyseiselle valmistajalle myöntämän vientitodistuksen esittämistä.

46 Yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-161/96, Südzucker, 29.1.1998 antamansa tuomion (Kok. 1998, s. I-281) 43 kohdassa todennut, että huolimatta siitä, että kyseessä oleva sokerimäärä oli viety yhteisön tullialueen ulkopuolelle, komissio on voinut perustellusti katsoa, että vaadituilla kirjaus- ja vahvistusmerkinnöillä varustetun vientitodistuksen esittäminen on välttämätöntä C-sokerin vientiä koskevien vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi. Yhteisöjen tuomioistuin on kyseisen tuomion 34 kohdassa todennut, että velvollisuus, joka koskee näiden vaatimusten noudattamisen todistamista tällaisen todistuksen avulla, on välttämätön kiintiöjärjestelmän asianmukaisen toiminnan kannalta.

47 Kuten perusasetuksen yhdeksännestä perustelukappaleesta nimittäin käy ilmi, toimivaltaisten viranomaisten on oltava sellaisessa asemassa, että ne voivat seurata pysyvästi kaupan liikkeitä markkinakehityksen arvioimiseksi ja tarvittaessa tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden toteuttamiseksi. Tätä varten on säädetty vientitodistusten myöntämisestä.

48 C-sokerin vientitodistuksilla ei pyritä ainoastaan viedyn määrän ja viennin päivämäärän osoittamiseen, vaan todistusten tarkoituksena on myös niihin liittyvien vientien määrällinen ja ajallinen sääntely, jotta voidaan välttää sokerin yhteiseen markkinajärjestelyyn kohdistuvat epätoivotut vaikutukset.

49 Edellä esitetystä seuraa, että asetuksen N:o 2670/81 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua todistetta ei ole esitetty tosiasiassa viedyn C-sokeri-

määrän osalta, jos kyseinen määrä ylittää vientitodistuksessa ilmoitetun kokonaismäärän tai jos vienti tapahtuu tämän todistuksen voimassaoloajan päättymisen jälkeen. Se seikka, että pääasiassa kyseessä oleva C-sokeri on tosiasiassa viety yhteisön tullialueelta, ei ole tältä osin ratkaiseva.

50 Mitä tulee siihen toisessa kysymyksessä tarkasteltuun tosiseikkaan, että tulliviranomaiset ovat vahvistaneet kyseessä olevan todistuksen otteen korjatulla lomakkeella tehdyn ja tosiasiassa vietyä määrää vastaavan valmistajan tulli-ilmoituksen mukaisesti, riittää sen toteaminen, että mainitut viranomaiset eivät toimi IBAP:n laillisena edustajana. Tosiasiassa vietyä määrää koskeva merkintä ja vahvistus todistuksen otteessa eivät missään tapauksessa muuta valmistajalle kuuluvaa velvollisuutta esittää voimassa oleva todistuksen ote tosiasiassa viedyn määrän osalta.

51 Kolmannessa kysymyksessä esitetyt oletukset, jotka koskevat yhtäältä yksityiskohtaisella tavalla tilannetta, jota on tarkasteltu toisessa kysymyksessä, ja toisaalta sitä, ettei yrityksen virhettä ole todistuksen otteita koskevissa hakemuksissa korjattu ja tämän seikan seurauksia, eivät myöskään muuta ensimmäiseen kysymykseen annettavaa vastausta.

52 Näin ollen kolmeen ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 2670/81 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyä todistetta ei ole esitetty tosiasiassa viedyn C-sokerimäärän osalta, jos kyseinen määrä ylittää vientitodistuksessa ilmoitetun kokonaismäärän tai jos vienti tapahtuu tämän todistuksen voimassaoloajan päättymisen jälkeen. Se seikka, että pääasiassa kyseessä oleva C-sokeri on tosiasiassa viety yhteisön tullialueelta, ei ole tältä osin ratkaiseva. Näin on asia myös silloin, kun tulliviranomaiset ovat vahvistaneet todistuksen otteen, joka koskee haettua määrää mutta joka ei heijasta valmistajan todellisia aikomuksia, korjatulla lomakkeella tehdyn ja tosiasiassa vietyä määrää vastaavan valmistajan tulli-ilmoituksen perusteella.

Neljäs kysymys

53 Asetuksen N:o 3719/98 24 artiklan 2 kohdan mukaisen oikaisun tekeminen edellyttää, että vientitodistuksessa tai sen otteessa oleva merkintä on virheellinen.

54 Kyseessä ei ole tässä säännöksessä tarkoitettu virheellisyys, jos otetta koskevassa hakemuksessa esitetty tonnimäärä on siirretty oikein tähän otteeseen.

55 Tämä toteamus pätee riippumatta siitä, heijastavatko hakemuksen tiedot hakijan todellisia aikomuksia vai eivät. Asetuksen N:o 3719/98 24 artiklan 2 kohdan tarkoituksena ei nimittäin ole vientitodistuksia tai niiden otteita koskevien hakemusten korjaaminen. Lisäksi mainitut todistukset antavalla elimellä ei ilman hakijan tätä koskevaa pyyntöä ole myöskään oikeutta myöntää todistuksen otetta, joka ylittää nimenomaisesti haetun tonnimäärän.

56 Näin ollen neljänteen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 3719/88 24 artiklaa on tulkittava siten, ettei toimivaltainen viranomainen voi sen perusteella tehdä oikaisua vientitodistuksessa tai sen otteessa ilmoitettuun tonnimäärään, jos itse kyseisiin asiakirjoihin ei sisälly niissä olevia merkintöjä koskevia virheellisyyksiä.

57 Koska pääasian kaltaisissa olosuhteissa ei ole olemassa asetuksen N:o 3719/88 24 artiklassa tarkoitettua virheellisyyttä, ei ole tarpeen vastata kysymykseen, joka liittyy siihen, ovatko vientitodistuksen voimassaoloajan päättymisen jälkeen tehdyt oikaisut perusteltuja.

Viides kysymys

58 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun arvioidaan, onko jokin yhteisön oikeuden säännös suhteellisuusperiaatteen mukainen, on tutkittava, ovatko säännöksen tavoitteet toteutettavissa siinä säädettyjen keinojen avulla ja ylitetäänkö näillä keinoilla se, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi (ks. mm. asia C-426/93, Saksa v. neuvosto, tuomio 9.11.1995, Kok. 1995, s. I-3723, 42 kohta ja asia C-491/01, British American Tobacco (Investments) et Imperial Tobacco, tuomio 10.12.2002, Kok. 2002, s. I-11453, 122 kohta).

59 Ei voida väittää, että normit, jotka eivät sinänsä merkitse puuttumista suojattuihin etuihin, voisivat olla suhteellisuusperiaatteen vastaisia.

60 Asetuksen N:o 3719/88 24 artiklan 2 kohdan tarkoituksena on — kuten käy ilmi asetuksen 17. perustelukappaleesta — ainoastaan mahdollistaa myöntävän elimen tekemien virheiden tai ilmeisten epätarkkuuksien korjaaminen. Tällaisesta säännöksestä ei seuraa minkäänlaista puuttumista valmistajien etuihin, ja se ei näin ollen voi olla suhteellisuusperiaatteen vastainen.

61 Yhdenvertaisuusperiaatteen osalta on todettava, että British Sugar ei ole esittänyt perusteluja, jotka voisivat osoittaa, että asetuksen N:o 3719/88 24 artiklan 2 kohta itsessään on tämän periaatteen vastaisena pätemätön.

62 On lisättävä, että asetuksella ei estetä valmistajaa välttämästä asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan mukaisen maksun perintää hakemalla puuttuvaa määrää

koskevaa toista otetta ennen tosiasiassa halutun tavaramäärän vientiä silloin, kun vientitodistuksen ote on sitä koskevaan hakemukseen sisältyneen ja hakijan vastuupiiriin kuuluvan virheen johdosta myönnetty hakijan aikomuksiin nähden liian pienelle määrälle.

63 Edellä esitetty huomioon ottaen viidenteen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 3719/88 24 artiklan tarkastelussa ei ole tullut esiin mitään sen pätevyyteen vaikuttavaa seikkaa.

Kuudes kysymys

64 Mikään asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan sanamuodossa ei osoita, että toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oikeus muuttaa kyseessä olevaa määrää.

65 British Sugar korostaa kuitenkin, että mikäli IBAP:n syyksi voidaan lukea ilmeinen virhe, yhteisön oikeudessa ei ainoastaan oikeuteta sitä muuttamaan seuraamusta, vaan velvoitetaan se tekemään niin.

66 Tämä tulkinnan hyväksyttävyyttä ei ole tarpeen ratkaista. Pääasiassa ei nimittäin ole esitetty mitään väitettä, jonka perusteella voitaisiin päätellä IBAP:n toimineen virheellisesti. Ainoa väite, jossa on vedottu IBAP:n oletettuun virheeseen, koskee sen kieltäytymistä kyseessä olevien todistuksen otteiden korjaamisesta, eikä sitä

voida arvostella tästä toiminnasta, kuten käy ilmi tämän tuomion 53—56 kohdasta.

67 Näin ollen kuudennen kysymyksen ensimmäiseen osaan on vastattava, ettei kansallisella tuomioistuimella eikä toimivaltaisella viranomaisella ole pääasian kaltaisissa olosuhteissa harkintavaltaa sen määrän alentamiseen, joka on perittävä asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla.

68 Tämä vastaus huomioon ottaen mainitun kysymyksen toiseen osaan ei enää tarvitse vastata.

Seitsemäs kysymys

69 Seitsemännellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy pääasiallisesti, onko asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan mukainen määrä peritty perustellusti olosuhteissa, jotka on kuvattu ennakkoratkaisupyynnön 33—35 kohdassa (jotka on esitetty tämän tuomion 38 kohdassa).

70 Tältä osin on muistettava, että EY 234 artiklan mukainen menettely perustuu kansallisten tuomioistuinten ja yhteisöjen tuomioistuimen väliseen selvään tehtävien jakoon.

71 Yhteisöjen tuomioistuin ei ole toimivaltainen antamaan ratkaisua pääasian tosiseikoista tai soveltamaan kansallisiin toimiin tai tilanteisiin tulkitsemiaan

yhteisön oikeussääntöjä, koska nämä kysymykset kuuluvat kansallisen tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan (ks. yhdistetyt asiat C-175/98 ja C-177/98, Lirussi ja Bizzaro, tuomio 5.10.1999, Kok. 1999, s. I-6881, 37 ja 38 kohta).

72 Hyödyllisen vastauksen antamiseksi ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle on kuitenkin todettava, ettei mikään asetuksessa N:o 2670/81 oikeuta valmistajaa viemään C-sokeria sitä vastaavan vientitodistuksen voimassaoloajan päättymisen jälkeen. Vietyjen määrien kirjaamisella mainitun todistuksen otteeseen ja tulliviranomaisten kyseessä olevaa vientiä vastaavaan lomakkeeseen C 88 tekemillä vahvistusmerkinnöillä ei voida kyseenalaistaa tätä johtopäätöstä, koska mainitut toimenpiteet eivät johda vientitodistuksen voimassaoloajan pidentymiseen.

73 Näin ollen seitsemänteen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 2670/81 3 artiklaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan, jos C-sokerin vienti on suoritettu tätä sokeria vastaavan vientitodistuksen voimassaoloajan päättymisen jälkeen.

Oikeudenkäyntikulut

74 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Administrative Court) 20.7.2001 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) Kiintiöitä suuremman tuotannon soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalla 14 päivänä syyskuuta 1981 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2670/81, sellaisena kuin se on muutettuna 30.1.1996 annetulla komission asetuksella N:o 158/96, 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyä todistetta ei ole esitetty tosiasiassa viedyn C-sokerimäärän osalta, jos kyseinen määrä ylittää vientitodistuksessa ilmoitetun kokonaismäärän tai jos vienti tapahtuu tämän todistuksen voimassaoloajan päättymisen jälkeen. Se seikka, että pääasiassa kyseessä oleva C-sokeri on tosiasiassa viety yhteisön tullialueelta, ei ole tältä osin ratkaiseva. Näin on asia myös silloin, kun tulliviranomaiset ovat vahvistaneet todistuksen otteen, joka koskee haettua määrää mutta joka ei heijasta valmistajan todellisia aikomuksia, korjatulla lomakkeella tehdyn ja tosiasiassa vietyä määrää vastaavan valmistajan tulli–ilmoituksen perusteella.

2) Maataloustuotteiden tuonti–, vienti– ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 16 päivänä marraskuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3719/88, sellaisena kuin se on muutettuna 29.5.1995 annetulla komission asetuksella N:o 1199/95, 24 artiklaa on tulkittava siten, ettei

toimivaltainen viranomainen voi sen perusteella tehdä oikaisua vientitodistuksessa tai sen otteessa ilmoitettuun tonnimäärään, jos itse kyseisiin asiakirjoihin ei sisälly niissä olevia merkintöjä koskevia virheellisyyksiä.

3) Asetuksen N:o 3719/88, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1199/95, 24 artiklan tarkastelussa ei ole tullut esiin mitään sen pätevyyteen vaikuttavaa seikkaa.

4) Kansallisella tuomioistuimella ja toimivaltaisella viranomaisella ei pääasian kaltaisissa olosuhteissa ole harkintavaltaa sen määrän alentamiseen, joka on perittävä asetuksen N:o 2670/81, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 158/96, 3 artiklan nojalla.

5) Asetuksen N:o 2670/81, sellaisena kuin se on muutettuna, 3 artiklaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan, jos C-sokerin vienti on suoritettu tätä sokeria vastaavan vientitodistuksen voimassaoloajan päättymisen jälkeen.

Skouris Gulmann Puissochet

Macken Colneric

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä helmikuuta 2004.

R. Grass V. Skouris

kirjaaja presidentti